

3.Спіфанова І.Ю., Литвинюк В.І. Сутність інноваційного розвитку підприємства // Сучасні тенденції розвитку фінансових та інноваційно-інвестиційних процесів в Україні. Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції 2-3 березня 2023 року : збірник наукових праць [Електронний ресурс]. – Вінниця: ВНТУ, 2023. – С. 110 – 113. URL: zbirn2023.pdf

REGARDING THE DEFINITION OF THE CONCEPT "INNOVATION"

Kateryna Dubova

Associate Professor of the Department of Administrative
and Constitutional Law

Admiral Makarov National University of Shipbuilding,
Candidate of Science of Law

Abstract. The issue of defining the concept of "innovation" has been studied. Attention was drawn to the need to distinguish between the categories "innovation", "novation" and "innovations". The main criteria for dividing these concepts are indicated.

Key words: innovative activity, innovation, novation, innovations.

УДК 342.517

ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ ФОРМУВАННЯ НОВОЇ МОДЕЛІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Бортник Н. П.

*доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри теорії та історії
держави і права*

*Національного університету кораблебудування
імені адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна
bnp1969n@gmail.com*

Нестеренко А. О.

*доктор філософії з галузі Право,
в. о. доцента кафедри права
Львівського національного університету
природокористування
м. Львів, Україна
anpach0584@gmail.com*

Анотація. Розглянуто питання формування нової моделі публічного управління в межах інноваційного напрямку. Звернуто увагу на необхідність подальшого розвитку публічного управління. Підкреслено, що обравши європейський напрям розвитку, Україна повинна застосовувати інноваційний напрям формування нової моделі публічного управління.

Ключові слова: публічне управління, інновації, інноваційний напрям, регіональна політика, інноваційна діяльність, публічно-управлінська площина.

Вступна частина. Особливості розвитку сучасного українського суспільства зумовлюють потребу побудови ефективної системи публічного управління, яка дозволить спрямувати економічний розвиток регіонів, зокрема, та держави загалом, інноваційним шляхом. З огляду на це, необхідно акцентувати увагу на доцільності вироблення відповідної інноваційної стратегії, яка буде стрижневою у всій публічно-управлінській площині.

Мета роботи. Дослідити питання формування нової моделі публічного управління у контексті інноваційного напрямку.

Основна частина. В умовах сьогодення важливо звернути увагу на питання інноваційного розвитку України. У цьому контексті доцільно акцентувати на створенні умов, які будуть сприяти соціально-економічному розвитку держави, що носить чітко виражений регіональний характер. На це звертають увагу багато науковців. Так, Л. М. Івашова та Д. М. Бондаренко, зауважують, що він підтримується взаємодією державної, регіональної і місцевої влади, підприємницьким сектором економіки, сектором домашніх господарств і розвитком суспільних інститутів на цьому рівні. Формування господарських зв'язків і їх реалізація зумовлюються ступенем координації діяльності органів публічного управління, набуваючи суспільного значення в повному і якісному забезпеченні населення на регіональному рівні. Галузі економіки забезпечують потреби регіонів у продукції промислової і непромислової сфери, що поглиблює суспільну значущість регіонального фактору в реалізації економічної і соціальної політики держави.

Органи публічного управління уточнюють та ідентифікують функції управління, займаються узгодженням державних, обласних, галузевих, місцевих і приватних інтересів з урахуванням раціонального використання природних, матеріально-речовинних, технічних, людських та інших ресурсів територій. Історичний досвід свідчить, що чим нижчий розвиток країни, тим більша повинна бути роль держави в захисті національних економічних інтересів і вирішенні соціально-економічних проблем регіонів, які не можуть вирішуватися на ринковій основі або виходять за межі можливостей навіть найбільших господарюючих суб'єктів [1, с. 15].

Обравши європейський напрям розвитку, Україна повинна застосовувати інноваційний напрям формування нової моделі публічного управління [2, с. 108].

У цьому контексті доцільно звернути увагу на те, що ефективне державне управління інноваційним розвитком повинно ґрунтуватися на критичному оцінюванні реального стану та визначенні найважливіших проблем інноваційного підприємництва. Держава має бути зацікавлена у підвищенні конкурентоспроможності шляхом реалізації інноваційної стратегії. Основними цілями державної стратегії інноваційного розвитку є забезпечення довгострокового сталого розвитку держави, формування економіки знань у країні, розвиток та ефективне використання інноваційного потенціалу, а також матеріальних та фінансових ресурсів, що спрямовуються на створення наукомістких технологій, товарів (робіт, послуг), випуск наукомісткої, конкурентоспроможної продукції [3, с. 39].

Як вважають В. Л. Вороніна та Д. В. Бондаренко, головним є інтеграція розрізнених інноваційних зусиль різних суб'єктів, зацікавлених в економічному розвитку та побудова системи довгострокового та сталого управління. При цьому зробити це з урахуванням горизонтальних зв'язків в управлінні, тобто створення міжорганізаційних мереж та державно-приватного партнерства для інноваційного розвитку економіки [3, с. 39].

Висновки. Відтак, підсумовуючи викладене вище можемо констатувати, що сьогодні система публічного управління в нашій державі відіграє вагомий роль у підвищенні економічного розвитку регіонів та України загалом. Питання спрямування регіонального розвитку інноваційним шляхом є чи не найголовнішим завданням публічного управління, що сприятиме економічному зростанню територій, яке було сповільнено в умовах воєнного стану.

Література

1. Івашова Л. М., Бондаренко Д. М. Публічне і галузеве управління економічним розвитком регіонів як предмет наукового дослідження. Публічне управління та митне адміністрування. 2021. № 3 (30). С. 14–22.
2. Шустрова К.В., Павліченко Є.В. Удосконалення системи адміністративно правового регулювання публічного управління в Україні. Науковий вісник публічного та приватного права. 2022. Вип. 1. С. 104–109.

3. Вороніна В. Л., Бондаренко Д. В. Основні тенденції діяльності держави в інноваційній сфері. Бізнес, інновації, менеджмент: проблеми та перспективи: зб. тез доп. III Міжнародної наук.-практич. конф.; (м. Київ, 08 грудня 2022 року). Київ: КПП ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2022. 292 с.

INNOVATIVE FORMATION DIRECTION NEW MODELS OF PUBLIC ADMINISTRATION

Nadiia Petrivna Bortnyk

Professor of the Department of Theory and History State and Law

Admiral Makarov National University of Shipbuilding,

Doctor of Law, Professor

Anna Oleksandrivna Nesterenko

Acting Associate Professor of the Department of Law

Lviv National Environmental University

PhD of Law

Abstract. The issue of forming a new model of public administration within the innovative direction was considered. Attention was drawn to the need for further development of public administration. It is emphasized that having chosen the European direction of development, Ukraine should apply the innovative direction of forming a new model of public administration.

Key words: public administration, innovation, innovative direction, regional policy, innovative activity, public administration plane.

УДК 372.34

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Кравчук О.Ю.

кандидат політичних наук,

доцент кафедри психології, філософії та соціально-гуманітарних дисциплін

Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

м. Миколаїв, Україна

kraffchuk@email.ua

Зазначено, що питанню безпеки держави присвячена велика кількість публікацій та робіт, що демонструє актуальність цієї теми. Зокрема для цієї роботи було обрано та проаналізовано такі роботи (Н. О. Гаман, З. В. Гбур, Помаза-Пономаренко А. Л). Боротьба між двома взаємовиключними інтеграційними проєктами, що пропонують Україні, підвищує тиск на неї обох сторін. Визначено, що непослідовність та невизначеність східної політики ЄС створює додаткові виклики для України й регіону загалом.

Ключові слова: безпека, нормативно-правові аспекти, національна безпека, міжнародне співробітництво.

Основна частина. Серед дослідників панує думка, що вирішення завдання із підвищення соціальної безпеки і реалізація стратегії розвитку регіонів повинні спиратися на систему соціальних стандартів якості та рівня життя населення. [3] Потрібно чітко знати, яке воно «наразі» і до яких стандартів життя буде прагнути в майбутньому. Зважаючи на це, уважаємо, що основними стратегічними завданнями соціального розвитку є: 1) створення суспільства